

Statsministerens tale i Kringkastingen 22. juni 1953.

Den norske regjering ønsker på denne måte å sende en hilsen til alle landsmenn ute i verden. Jeg nytter denne anledningen til å takke dem for hva de gjør for Norges sak ved å representere Norge på en verdig måte.

Norge har hatt en svær utvandring gjennom visse perioder av sin historie. Det var å perioder da det var vanskelig, for ikke å si umulig, å livberge seg i Norge. Det var derfor ofte de mest energiske og villende som reiste ut. Og nesten i alle tilfelle var det ungdom. Vi har etter krigen ikke hatt utvandring av denne grunn. Det har vært nok arbeid å få i Norge nå. Men en del har nok søkt ut likevel - av andre grunner. Felles for de fleste som reiser ut er at de alltid har Norge i tankene. Selv om de ute i verden når fram til store pengefortjenester vil de tenke på Norge som et land

- 2 -

som gir mer av tilfredshet, mindre jag, mer sosial likevekt, og mer harmoni i sinnet.

Det er nordmenn i mange slags virksomhet i utlandet. Vi har først og fremst våre sjöfolk som seiler på alle hav, vi har tjenestemenn i vår utenriksetat, vi har studenter og skoleelever, forretningsfolk og mange andre. Vi vet at deres tanker ofte går hjemover, til slekt og venner, barndomshjem og fedreland. Vi håper at de fleste av dem kan tenke godt om landet, at de föler seg knyttet til Norge med slike bånd at de kan være litt stolt av sitt eget land.

Vi her hjemme ser det slik at enhver nordmann ute er en ambassadör for oss alle. Utlendingene vil svært ofte dömmе Norge etter det inntrykk de får av nordmenn ute. Det

er verd å huske det, landsmenn! Vi er sikker på at vi blant våre landsmenn ute har gode venner og gode representanter for norske interesser og synspunkter. Vi her hjemme vil på vår side prøve å opprettholde det gode rykte Norge har i den vide verden.
